

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobců: a) E. G., b) K. H., c) A. G., d) L. G., zastoupených Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Masarykovy sady 76/18, Český Těšín, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 10. 2018, č. j. OAM-800/ZA-ZA11-K09-2017, č. j. OAM-799/ZA-ZA11-K09-2018-1 a č. j. OAM-799/ZA-ZA11-K09-2017-2, v řízení o kasační stížnosti žalobců a), b), c), d) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 6. 2019, č. j. 61 Az 40/2018 – 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanovené advokátky Mgr. Beaty Kaczynské **se určuje** částkou 12 366 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Rozhodnutími ze dne 3. 10. 2018 uvedenými v záhlaví neudělil žalovaný žalobcům a), b), c) a d) mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Proti rozhodnutím žalovaného brojili žalobci u Krajského soudu v Ostravě, který žaloby spojil ke společnému řízení a následně pod sp. zn. 61 Az 40/2018 zamítl.

[3] Krajský soud k námitce týkající se humanitárního azylu uvedl, že žadatelé na jeho udělení nemají subjektivní právo a je proto věcí uvážení správního orgánu rozhodujícího o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Soudu proto nenáleží přezkoumávat výsledek úvahy správního orgánu, ale pouze to, že zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl při dodržení práv na spravedlivý proces a zda

jeho rozhodnutí nevybočilo z mezí hledisek stanovených zákonem. Důvody pro udělení humanitárního azylu jsou důvody zcela výjimečnými; jde o takové situace, ve kterých neudělení azylu by bylo nehumánní. Takovými důvody může být např. velmi závažné onemocnění, důsledky živelné katastrofy, stáří žadatele apod. V projednávané věci tak žalovaný správně dovodil, že v případě zdravotního stavu žadatele musí jít o velice výjimečné okolnosti a že takové okolnosti v případě nezletilého žalobce c) zjištěny nebyly. Lékařské vyjádření, že pro něj nejsou vhodné extrémní délky cestování, nedokládá bezprostřední ohrožení jeho života a zdraví v případě návratu do země původu.

[4] Krajský soud zároveň nepovažoval za důvodnou žalobní námitku, že v případě návratu nezletilého do Arménie mu nebude poskytnuta potřebná lékařská péče. Ohledně posouzení dostupnosti léčby skoliózy a Hirschsprungovy choroby a možnosti ambulantní léčby a sledování dětským ortopedickým chirurgem si žalovaný správní orgán opatřil potřebné informace, které jsou rovněž součástí obou správních spisů a které dostupnost potřebné léčby či doléčení nezletilého žalobce v Arménii dokumentují.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podali žalobci (stěžovatelé) kasační stížnost.

[6] Kasační stížnost považují stěžovatelé za přijatelnou, neboť krajský soud pochybil takovým způsobem, že to mohlo mít dopad do jejich hmotněprávního postavení, a to v otázce neudělení humanitárního azylu.

[7] Stěžovatelé trvají na tom, že závěr žalovaného o dosažitelnosti zdravotní péče v Arménii je nesprávný a zjednodušující. Zdravotní stav stěžovatele c) vyžaduje pravidelné kontroly ve zdravotnickém zařízení, které provedlo operaci. Žalovaný ani krajský soud navíc nepřihlédli k tomu, že náročná cesta zpět do země původu by mohla ohrozit zdravotní stav stěžovatele c), jak je zřejmé ze zprávy MUDr. D. S. z Karvinské hornické nemocnice. Stěžovatelé jsou si vědomi limitů soudního přezkumu v případně neudělení azylu, vytýkají však krajskému soudu, že jej neprovedl dostatečně a nepřihlédl k dopadům, které neudělení azylu a z toho vyplývající nemožnost řádné léčby stěžovatele c) bude mít do osobní sféry všech stěžovatelů.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkazuje na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Ztotožňuje se též s právním názorem krajského soudu. K aplikaci § 14 zákona o azylu existuje ustálená judikatura, kterou lze na současný případ aplikovat, žalovaný proto považuje kasační stížnost za nepřijatelnou.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se soud podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006

pokračování

Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[11] Stěžovatelé spatřují přijatelnost kasační stížnosti v pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do jejich hmotněprávního postavení. Takové pochybení, ani jiný důvod přijatelnosti kasační stížnosti, však Nejvyšší správní soud neshledal.

[12] K otázce humanitárního azylu lze odkázat na rozsudek ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „*Smysl institutu humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrně „nehumánní“ azyl neposkytnout. ... Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na varianty, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu – sem lze příkladmo zařadit například udělování humanitárního azylu osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným; nebo osobám přicházejícím z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory – ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly.*“

[13] Z konstantní judikatury pak také vyplývá, že nižší úroveň zdravotnictví v zemi původu bez přistoupení dalších okolností nemůže založit důvod pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 3 Azs 226/2005 - 68, ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69, či usnesení ze dne 9. 8. 2017, č. j. 5 Azs 283/2016 - 41).

[14] Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že v průběhu řízení nevyplynul žádný zvláštního zřetele hodný důvod k udělení humanitárního azylu. Zabýval se přitom rodinnou, sociální a ekonomickou situací všech žadatelů, detailně pak rozebral zdravotní stav všech žadatelů, včetně stěžovatele c). Stěžovatel c) úspěšně absolvoval operaci páteře, dokončil rehabilitaci a nadále je léčen pouze ambulantně. Kromě cvičení a rehabilitace jeho zdravotní stav dle doložené zdravotní dokumentace nevyžaduje žádnou další operaci, lékařský zákrok, ani náročnou, ve vlasti nedostupnou léčbu. Závěr o dostupnosti zdravotní péče žalovaný opřel o informace o zemi původu stěžovatelů, které si v průběhu správního řízení obstaral a které se této otázce věnovaly.

[15] Po vyhodnocení skutkových okolností věci tak žalovaný na základě racionálních a srozumitelných úvah dospěl k závěru, že u stěžovatelů nejsou naplněny důvody zvláštního zřetele hodné pro udělení humanitárního azylu. Tyto závěry pak odpovídajícím způsobem v souladu s ustálenou judikaturou přezkoumal a potvrdil i krajský soud. Nejvyšší správní soud tak neshledal namítané pochybení krajského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[18] Stěžovatelům byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 11. 2018, č. j. 61 Az 40/2018 - 24, ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Beata Kaczynská. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) částkou 9 920 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti včetně jejího doplnění a dále částkou 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož je ustanovena advokátka plátekyní DPH, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani (21 %), tedy o 2 146 Kč. Výše odměny tak celkem činí 12 366 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu